

hedspligten, kan straffes for deres overtrædelser efter straffelovens § 152.

Aage Frandsen (SF):

Skal jeg så forstå det sådan, at ministerens svar bygger på, at forsvarsministeren siger, at det alene var ytringer uden for kontroludvalget, han sigtede til? Det er så i øvrigt oplysninger, som først forekommer i dag, at det var det, forsvarsministeren forholdt sig til.

Det vil sige, at justitsministeren er uenig med f.eks. professor Henning Koch, der har udtalt, at det er fuldstændig selvfølgelig, at ministeren ikke må referere de diskussioner, der har været i udvalget, herunder andres tilstedeværelse, kropslige udfoldelser osv. osv. Altså at det, som forsvarsministeren har gjort, er mindre skyldigt og mindre krænkende og mindre ulovligt, end hvis f.eks. SF's medlem af kontroludvalget havde ytret sig tilsvarende. Er det sådan, jeg skal forstå ministerens svar?

Kl. 13.30

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg har forholdt mig til, hvad forsvarsministeren har oplyst, og det har jeg tilkendegivet her, for så vidt angår den konkrete sag, men jeg har også i dag meget klart lagt frem, at såfremt tingene skulle forstås på en anden måde, såfremt det, hr. Aage Frandsen sigter til med sit spørgsmål, var spørgsmålet om brud på tavshedspligt, så er der meget klare og meget sammenlignelige regler, både når medlemmer af og sekretær i kontroludvalget eller en minister overtræder sin tavshedspligt i henhold til straffelovens § 152, og nærmere kan jeg ikke komme den sag.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Villy Søvndal som medspørger.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, justitsministeren er meget uklar. Det kan have sine grunde.

Men jeg vil godt spørge: Deler justitsministeren statsministerens opfattelse, da han i går gik ind i debatten med en klar melding, hvor han sagde, jeg citerer fra Ritzau: Reglerne for kontroludvalget gælder for alle, ministre og folketingsmedlemmer så vel som andre.

Jeg vil bare spørge, om justitsministeren deler statsministerens opfattelse, eller om justitsministerens position er en helt tredje i den her sag.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg gentager det gerne for hr. Villy Søvndal.

Jeg har allerede klart redegjort for kontroludvalgets medlemmers og sekretærs tavshedspligt med hensyn til meningstilkendegivelser, som de erfarer i forbindelse med møder i udvalget. Den tavshedspligt følger den særlige bestemmelse i § 5 i loven om kontroludvalget.

Som jeg også har redegjort for, følger det af reglerne om ministres tavshedspligt også, at tavshedspligten omfatter oplysninger om f.eks. udvalgsmedlemmernes meningstilkendegivelser under møder i kontroludvalget. Så selv om tavshedspligten for en minister ikke følger af § 5 i loven om kontroludvalget, men andre bestemmelser i lovgivningen, så fører tavshedspligten for ministre jævnt sagt samme sted hen i forhold til meningstilkendegivelser i kontroludvalget som den tavshedspligt, der gælder for udvalgets medlemmer, og jeg ser derfor ikke nogen som helst modsætning mellem statsministerens udtalelser og det, jeg har redegjort for i dag.

Villy Søvndal (SF):

Men er sagen så ikke meget klar? Kan vi så ikke afslutte det her meget hurtigt?

Når en minister går ud og fortæller, hvilke reaktioner der har været på et kontroludvalgsmøde, eller hvilke manglende reaktioner der har været på et kontroludvalgsmøde, er det så ikke soleklart, at den minister har brudt reglerne om tavshed ved at give udtryk for, ikke alene som i sin tid sagen med Bjørn Elmquist, om et møde er afholdt, og ikke alene om en bestemt sag har været på dagsordenen, men ved oven i købet i det her tilfælde at gå ud meget klart og tilkendegive, hvordan medlemmer henholdsvis har ytret sig og ikke har ytret sig på et møde?

Er det ikke en meget klar sag, vi står med?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er meget nemt at svare på.

Selv om det er to forskellige lovregler, der gælder for henholdsvis medlemmer, sekretær og ministre, så har man naturligvis en tavshedspligt, og den må ikke brydes. Det har jeg allerede klart tilkendegivet. Og såfremt et medlem, en sekretær eller en minister bryder den tavshedspligt, så kan man straffes. Det har jeg redegjort for i det skriftlige svar, som jeg har givet til hr. Frank Jensen.

Så der er ikke nogen modsætning mellem det, som statsministeren substantielt har sagt, og det, jeg har sagt her i dag. Jeg har nemlig noteret